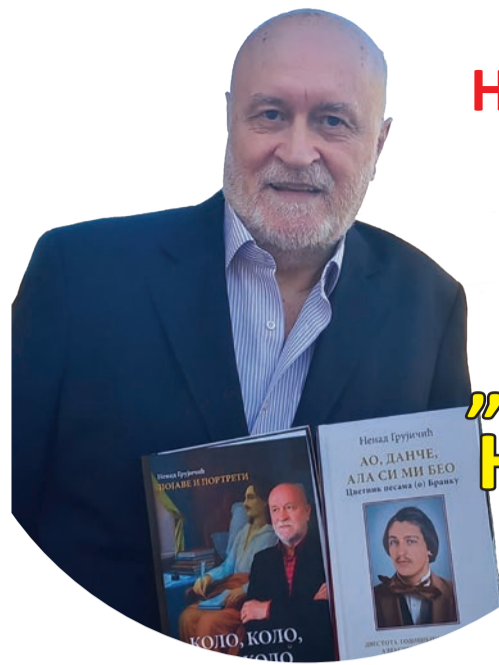

Промовисан
документарни
филм Недељка
Лајшића
"Кадар за
вјечност"

СЈЕЋАЊЕ НА ГЛУМЦА, ЈЕДНО
ВРИЈЕМЕ, ФАБРИКУ И ЉУДЕ

Ненад Грујићић,
предсједник
„Бранковог
кола“

„У СРЕЋИ СЕ
НЕ УЗНОСИ,
У НЕСРЕЋИ
НЕ ПАДАЈ“

КОЗАРСКИ
ВЈЕСНИК

ПРИЈЕДОР, 19. ЈУЛ 2024.

ГОДИНА XLIX

БРОЈ 2547

ЦИЈЕНА 1,5 КМ

kozarskirtvprijedor@gmail.com

ISSN 0350 - 9257

ДОДИЈЕЉЕНЕ НАГРАДЕ ПОБЈЕДНИЦИМА
АКЦИЈЕ "УРЕДИ СВОЈ ВРТ"

ЕТНО-ИЗЛОЖБА "ЗЛАТНЕ
РУКЕ ПОТКОЗАРЈА"
ОКУПИЛА 20 ИЗЛАГАЧА

ОДРЖАНЕ
"ВИТЕШКЕ ИГРЕ"

НАВОДЊАВАЊЕ ЧУВА
ПЛОДОВЕ ВОЋА И ПОВРЋА

БЕСПЛАТНИ СМЈЕШТАЈ,
ХРАНА И БОЉА
ОПРЕМЉЕНОСТ ФАКУЛТЕТА

ДОДИЈЕЉЕНЕ НАГРАДЕ ПОБЈЕДНИЦИМА АКЦИЈЕ "УРЕДИ СВОЈ ВРТ"

Балкон Славице Крагуљ, Велико Паланчиште

Текст: Зоран Совиљ

Побједницима овогодишње акције "Уреди свој врт" Градска управа уручила је новчане награде у пет категорија. Најуређеније двориште има Субхија Кусуран из Козарца, која истиче да је у то уложено пуно времена. "Први пут учествујем и ово признање пуно ми значи зато што је цијењен мој рад. Ја то волим, волим биље, волим се тиме бавити. У то сам увела и супруга, који се бави спортом и раније то није волио", каже Субхија.

Славица Крагуљ из Великог Паланчишта освојила је прво мјесто у категорији балкон.

Истиче да цвијеће воли од малих ногу и да признања увијек дјелују подстицајно. "Цвијеће волим одувјек, а откад имам своју кућу, уређујем двориште и балконе. То радим од срца и радим оно што волим. Потребно је пуно труда, али муж ми помаже па је лакше", каже Славица.

За најуређенији простор испред пословног објекта награђен је Дом за лица са инвалидитетом. У овој установи кажу да је један од циљева оплеменити простор и учинити га што угоднијим за кориснике. "Добар дио корисника учествује у раду у врту. Имамо једну секцију која броји 25 корисника и у зависности од њихових физичких и интелектуалних способности они

имају одређене задатке. Једни су ангажовани на залијевању, други на садњи и припреми земљишта, трећи на одржавању. Заједно њихов животни простор чинимо љепшим", каже Александар Декић из ове установе.

За најуређенији простор око стамбене зграде награђена је Заједница етажних власника у Улици Драге Лукића у Љубији. Мјештани ове улице кажу да им је то шеста награда, додајући да им је жеља да Љубији врате стари сјај. "Као дијете памтим Љубију и жељела бих да поново буде онаква каква је некада била. Зуб времена је учинио своје и од Љубије направио оно како данас изгледа, али ми мјештани желимо поново да вратимо сјај Љубији, да буде онако лијепа као некад. Надам се да ћемо у томе бар мало успјети", изјавила је Весна Шолаја из Љубије.

У категорији школско двориште, прва награда додијељена је ОШ "Козарац". У овој образовној установи истичу да имају еколошку и цвјећарску секцију

чији чланови дају велики допринос у осмишљавању и уређењу дворишта. "Наша школа већ дуго година учествује у овој акцији. За нас је то веома битно. Битно је и за ученике наше који учествује у уређењу дворишта. Сваке године се трудимо да

Ове године акција "Уреди свој врт" организована је 22. пут, а у Градској управи су повећали наградни фонд. За прво, друго и треће мјесто награде су раније износиле 300, 200 и 100 КМ, а ове године 400, 300 и 200 КМ. У локалној управи истичу

Најуређенији простор испред пословног објекта ЈУ Дом за лица са инвалидитетом

имамо нове елементе и да на неки начин идемо ка европском стандарду", истакла је Едита Велић, директорица школе.

да су овакве акције од велике користи за јачање еколошке свијести. "Резултат оваквих акција можемо мјерити кроз повећавање еколошке свијести грађана, сарадњу градске власти са становништвом, опште повећање квалитета живота и обима срећности како јавних тако и приватних површина", рекао је Александар Шобот, в.д. начелника Одјељења за саобраћај, комуналне послове и заштиту животне средине и имовинско-стамбене послове. За овогодишњу акцију "Уреди свој врт" пријавило се 28 учесника, а у локалној заједници се надају да ће се број сваке године повећавати.

Двориште ОШ "Козарац"

ЕТНО-ИЗЛОЖБА „ЗЛАТНЕ РУКЕ ПОТКОЗАРЈА“ ОКУПИЛА 20 ИЗЛАГАЧА

Текст: Гордана Каурин

Етно-изложба „Златне руке Поткозарја“ која је организована 17. пут у Приједору окупила је 20 излагача. Секција жена КУД-а „Бројаница“ двије године заредом била је побједник и имала је најљепше уређен штанд. Члан КУД-а „Бројаница“ Драгана Вулин каже да су све жене вриједно радиле и изложиле своје рукотворине на штанду.

„Ручни радови, вез, ове године имамо

и перетке, као и славску погачу“, навела је она.

Ивана Хрваћанин из сувенирнице "Владар" каже да су штанд прилагодили туристима којих је све више у граду на Сани.

"Имамо керамичке даске, шоље, флаше и чаше са сликама нашег града, цекере, за сваког по нешто и да понесу лијепе успомене из Приједора", истиче Ивана.

Организатор манифестације је Туристичка организација града Приједора,

уз подршку Градске управе. Вршилац дужности директора Туристичке организације Дијана Араманда је истакла да очување културне баштине и традиције има велику улогу у животу сваког народа.

"Имамо и један штанд хуманитарног карактера, гдје се могу донирати средства за лијечење и помоћ обољелом дјечаку", рекла је Араманда.

Начелник Одјељења за привреду и

предузетништво града Приједора Раде Росић је истакао да ће локална управа и даље подржавати удружења и појединце који раде на очувању традиције и народних обичаја.

"Ова манифестација има за циљ да посјетиоцима представи рукотворине, чија израда се преноси с кољена на кољено", додао је Росић.

Златне руке Поткозарја дио су програма "Приједорског љета 2024".

Утицај високих температура на пољопривреду

НАВОДЊАВАЊЕ ЧУВА ПЛОДОВЕ ВОЋА И ПОВРЋА

Марјановић: Најрентабилније наводњавање је кап по кап

Текст: Зоран Савиљ

Након коначно добрих прољетних временских прилика и одсуства касних мразева, приједорски воћари надају се добром приносу јабуке и крушке. Једино остаје питање колико ће велике врућине и недостатак кише утицати на смањивање рода и квалитета убраног воћа. "Када је велик род и када је биљка доста оптерећена родом, високе температуре лоше утичу на саму биљку и на плод. Добијамо жиготине на плодовима. Биљка црпи много воде, а ако ње нема у том тренутку, имамо проблем јер плодови неће довољно укрупњати, како би имали већи род, онај

очекивани. Може доћи до одбацивања плодова и у неким екстремним случајевима, сушења цијеле биљке", истиче Младен Марјановић, председник Удружења воћара Приједор. Воћари поручују да је наводњавање засада најбоље рјешење у врелим љетним данима. Препорука је да се не чека да земља превише засуши него да наводњавање буде у континуитету. "Можемо рећи да је најрентабилније наводњавање кап по кап. Врло је битно да са тим наводњавањем не чекамо задњи трен, кад је већ засушило. Увијек када осјетимо да земљиште оскудијева или да ће оскудијевати са влагом,

треба помало додати воду како биљка не би осјетила ту сушу. Нарочито код јабуке гдје имамо добар род, ако пустимо наводњавање кад је већ засушило, јабука нагло крупња, отпадају плодови и остајемо без прве класе", каже Марјановић. Приједорски воћари надају се да ће имати добру годину и квалитетан род и да им такозвани фен ефекат врућег вјетра неће срушити очекивања. Узгајивачи поврћа углавном су прешли на пластеничку производњу гдје лакше могу рјешавати проблеме

које изазивају прољетни мразеви и љетне врућине. Неђељко Петровић у седам пластеника узгаја паприку и парадајз и истиче да се професионалним приступом могу избјећи негативне последице изазване високим температурама. "Врућине могу много да утичу на производњу поврћа, то је пошаст. Пластеничка производња се може спасити. На отвореном пољу је проблем, мали су приноси и род је оштећен. Ми имамо и агротекстиле, они доста рефлектују свјетлост и одбијају топлоту тако да засад немамо проблема са великим врућинама. Што се тиче пластеничке производње,

није толико проблем гдје су професионални пластеници. Гдје су ниски пластеници, то је проблем, отпадају цвјетови, мали заметак отпадне, биљка израсте и нема ништа. То су они мали, хоби пластеници и то је мало проблематично. Велики пластеници нису проблем ако се све уради како треба и професионално", појашњава Петровић. Додаје да у производњи поврћа избјегава хемију и да користи биљне базе и препарате. Петровић каже да квалитет производа гарантује пласман, наводећи и податак да је од Института за пољопривреду добио сертификат којим се потврђује да испуњава услове да производи природно ферментисани купус, код којег се за кисељење користе само вода и со.

Петровић: Дobar пластеник, рад и знање доносе жељени принос

РАЗРИЈЕШЕН ДАРКО АЛЕКСИЋ, В.Д. ДИРЕКТОРА "АУТОТРАНСПОРТА" ИГОР МИЛЕТИЋ

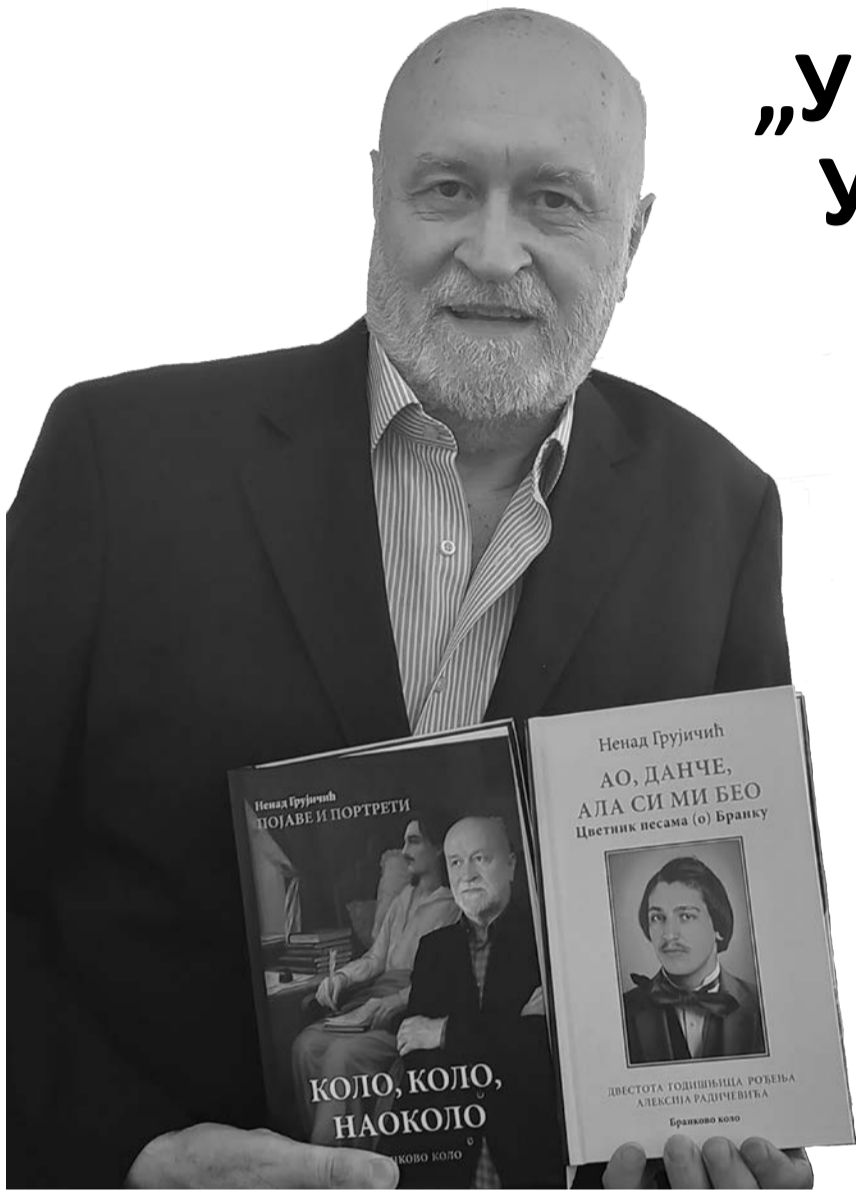

Текст: СРНА

Вршилац дужности директора приједорског "Аутотранспорта" Дарко Алексић данас је разријешен дужности, а на ово мјесто именован је Игор Милетић, рекао је градоначелник Приједора Слободан Јавор који је у овом градском предузећу председник Скупштине акционара. Јавор је рекао да је Алексић поднио оставку и да је разријешен на лични захтјев, те најавио да ће идуће седмице бити примопредаја дужности. Одборници Скупштине града Приједора нису на мајском засједању усвојили извјештај о раду градског предузећа "Аутотранспорт" за прошлу годину, негодујући што управа нема план како изаћи из дугогодишње неповољне ситуације.

У 2023. години обим свих услуга у паду је у односу на 2022. - број превезених путника, број пређених километара, број техничких прегледа и број баждарења таксографа, док је услуга сертифицивања возила потпуно укинута. Кључни проблеми у пословању су смањење броја путника, нерентабилне линије на захтјев града за које још није дефинисан износ субвенције, нелојална конкуренција, неадекватан рад инспекцијских органа, застарјела опрема и возни парк, недостатак квалификоване радне снаге и нагомилана дуговања. "Аутотранспорт" је лани остварио 2.148.484 КМ прихода и 2.480.142 КМ расхода, те пословну годину завршио са губитком од 331.658 КМ.

Ненад Грујичић, предсједник „Бранковог кола“

„У СРЕЋИ СЕ НЕ УЗНОСИ,
У НЕСРЕЋИ НЕ ПАДАЈ“

„Задовољан сам што сам својим стваралачким вијеком изњедрио поему 'Козаро, сејо и прамајко' у времену злокобне шмитизације наших живота и душа, рудника и шума, ријека и језера, када нам пријете отимачина и превара без милости. Цијели 20. вијек у знаку је германске напасти која је кидисала на српски народ и уништавала га у коријену. Сада опет пријети та опасност, али се појављује препреденије - са Јудиним пољупцима и маскама, са ђаволски искеженом дипломатијом, за почетак ту су и њихове банке умјесто тенкова“, рекао је књижевник Ненад Грујичић за "Козарски вјесник".

Текст: Тања Мандић

Навршило се пуних 50 година откако сте отишли из Приједора. Овдје сте завршили основну и средњу школу и отишли на студије у Нови Сад. Прве двије књиге, као и многе потоње, објавили сте у Београду и српској Атини, али Приједор носите у срцу као никад заборављени завичај. Лијепе успомене вежу вас и за „Козарски вјесник“ гдје сте прије пола вијека објављивали своје прве пјесме и радове. О чему је тада млади Ненад писао и шта вам је била инспирација?

- Прве пјесме у „Козарском вјеснику“ биле су најприје љубавне минијатуре, а онда пјесме о природи, о пчели и вилином коњицу, на примјер, о кућним љубимцима Брикију и Дунди са кућицом за псе поред очеве радионице, о пецању и старим млиновима на рјечици Гомјеници. Одушевљавала ме смјена годишњих доба у Поткозарју, осјећао сам божански принцип те смјене, у мени су се рађали неописиви усхити при првим пахуљама и тртинама у снијегу, првом цвјетању трешње и гловоге живице, љетној младој граји у ноћи петровданских лила, „лисју жутом“ у меланхоличну јесен на вјетру с кишом.

Прошле године сте објавили књигу-поему „Козаро, сејо и прамајко – Речитатив о геноциду, заборау и слободи“. И та књига вас повезује са завичајем, са епопејом Козаре и библијским страдањем српског народа, нарочито дјеце ове славне планине у знаку имена легендарног Младена. Како сте у поеми повезали тешку позицију српског народа из оног и овог времена?

- На Козари је обиљежена 82. годишњица страдања близу стотину хиљада Срба овог поднебља, а потом уморених у Јасеновцу и Градини, у логорима за дјецу у Сиску и Јастребарском, у логору Сајмиште у Земуну и логорима у Њемачкој и Норвешкој. Верујем да ће, осим предвидивих политичких говора, доћи вријеме када ће, на примјер, ова моја поема, као умјетнички речитатив, као својеврсно опело страдалим српским душама на Козари бити представљена као суштствени говор кроз таленте драмских и оперских умјетника, уз гудачки квартет, хор и ојкаче пјеваче из народа – да загрми жива српска душа у врхунској универзалној и умјетничкој креацији која указује на бесмртност српског народа на Козари.

Ваша путања креће од Младенове Козаре до Бранковог Стражилова. На

који начин се то рефлектовало на Ваш стваралачки опус?

- Ја сам потекао са гомјеничко-санског ушћа, из Младеновог козарско-моштаничког амбијента. Духовно и животно усавршио сам се у фрушкогорском виноградју са манастирским пчелињацима и пјесничким епицентром на Бранковом Стражилову. У ширем контексту, потекао сам са српских крајишких простора Петра Кочића и Бранка Ђопића, и нешто млађих, Ђуре Дамјановића и Стевана Тонтића, а нашао се у пјесничком загрљају Бранка Радичевића, Јована Јовановића Змаја, Лазе Костића, Ђуре Јакшића, Милоша Црњанског и Мирослава Антића.

Ова година је у знаку великог јубилеја: 200 година од рођења Бранка Радичевића. Ви сте на челу "Бранковог кола" четири деценије. Која је Бранкова поетичка разлика у односу на друге пјеснике и шта га и данас чини вјечно младим и актуелним?

- Припадам стопостотним посвећеницима струци у дару од Бога. У такозваној демократској епохи, никада нисам био члан ни једне политичке странке. Моје дјело ме је одржало и поред примамљивих понуда и данашњих дарова. Дочекао сам прославу 200. годишњице рођења Бранка Радичевића као свој дуго чекани сан. То је епохално велика годишњица која указује на то да смо пролазимо и смртни. Бранко Радичевић је живио свега двадесет девет година и написао педесет четири лирске и седам епских пјесама, и понешто у том знаку, остала је прегршт његових важних писама. Данас можемо казати да је Бранко пјесник какав се рађа једном у двеста година. Његова стваралачка интервенција у српској књижевности и језику толико је дубока и радикална, да се то никад прије, а ни послје Бранка није догодило. А да би се то догодило, био је потребан судбински контекст. У његово вријеме, оно мало писмених Срба писало је славеносрпским језиком који није био разумљив у народу. На том артифицијелном језику тадашњи књижевници су објављивали своје радове, на примјер, у Летопису Матице српске у Новом Саду, који такође слави два вијека од свог оснивања. Попут раног сунца, Бранко је донио поезију испјевану на чистом српском народном језику. У томе је тај његов радикални

стваралачки захват. Заједно са Вуком Стефановићем Караџићем и Ђуром Даничићем, извојевана је велика побједа чије плодове уживамо и данас. Као божански пјесник, Бранко је био и остао непоновљив.

Бранко је рођен 1824. годину у Славонском Броду. Тамо је некад постојала његова биста која је у најновијем рату (1991) срушена. Колико вас растужује чињеница да је ова биста срушена само зато што је Бранко био Србин?

- Сваког нормалног човјека та чињеница не само да растужује него говори о људском бићу као несавршеном, посрнулом и опасном створу. Видите шта се све у свијету данас догађа, пратимо уживо манифестације смрти и ништавила. А споменик Бранку је срушен у помами рушења споменика Иви Андрићу, Бранку Ђопићу и другима у Вишеграду и Сарајеву крајем прошлог вијека. Споменик вјечно младом Радичевићу, "Бранково коло" и ја лично подигли смо у Славонском Броду 1984. године поводом 160. годишњице његовог рођења. Тада још нисам био напунио тридесет љета, биле су то моје бранковске године и знаци. Срушен је Бранков соменик и 1941. године и пред најстаријом српском, чувеном Карловачком гимназијом основаном 1791. године (гдје су се школовали и неки наши преци из Приједора), подно Фрушке горе и Стражилова гдје се налазе земни Бранкови остаци са великим спомеником од каменних коцака планина гдје живе Срби на Балкану. Усташе су срушиле прелијепи споменик, рад Ђорђа Јовановића, али је већ 1947. подигнут нови (рад Владете Петрића), такође красног изгледа, који и данас уљепшава двориште гимназије у којој се Бранко школовао од 1835. до 1841. године, под именом Алексије. Тако је крштен у Броду на Сави, с обзиром да је рођен уочи Светог Алексија. И сви су га у гимназији звали Аца. Послје школовања (1841-1843) у Темишвару гдје учи модрољубије, то јест филозофију, он ће у Бечу (1847) објавити пјеснички првенац са посрбљеним, са грчког језика преведеним, именом – Бранко Радичевић.

Наш Андрић једном је рекао: „Правом пјеснику и његовом дјелу ни вријеме ни људи не могу ништа.“ Да ли довољно

"ШТЕТА, БРАНКО, ШТО ТЕ СРПСТВУ НИЈЕ!"

У антологију (цвјетник) пјесама о Бранку, уврштена су и тројица пјесника с краја деветнаестог и с почетка двадесетог вијека који су се тада изјашњавали као Срби мухамеданске вјере. То су Авдо Карабеговић (1878-1908), Ђазим Ђатић (1878-1915) и Осман А. Ђикић (1879-1912). Они у пјесмама славе српство и жале за Бранком што није међу живима: "Штета земљи што те млада крије,/ Штета, Бранко, што те Српству није!" Они своје пјесме објављују у мостарској "Зори" (1898), сарајевској "Босанској вили" (1897) и сремскокарловачком "Бранковом колу" (1896). Треба имати у виду да се то догађа прије Првог свјетског рата када је такво изјашњавање било нормално, па и све до Другог свјетског рата када су, по његовом завршетку, нове идеологије насрнуле на коријен српског бића. У антологији се налазе и пјесме кинеских, њемачких, јерменских и румунских пјесника.

кав је био Бранко Радичевић?

- Дабоме да правом пјеснику нико и ништа од земних појава и људи не може ништа. Бранку је Матица српска, на примјер, бранила једанаест година да достави своју прву књигу у њену библиотеку. Матица тада није прихватала ни Бранка ни Вука, ни њихову борбу за српски народни језик у књижевној употреби. Матица српска се тада држала славјаносербског језика. Сабља води рат, али на крају духовност побеђује, рекао је чак један немилосрдни војсковођа. Тако је и са Бранком, он је напросто побједник за сва времена. Он се изучава на свим нивоима школовања. Данас постоји неколико угледних награда с његовим именом, од најмлађих пјесника до међународних аутора. Затим, постоји преко стотину музичких композиција на Бранкове стихове, које су урадили композитори почев од Јована Пачуа, Исидора Бајића, Јосифа Маринковића, Стевана Мокрањца, па све до кантаурорке Љиљане Петровић и рокенрол музичара Корнелија Ковача. Здравко Чолић на примјер пјева данас Бранкове пјесме, а многи Радичевићеве стихови изводе се као народне, то јест староградске пјесме: „Кад сам синоћ овде била/ и водице заитила, /дође момче црна ока/ на коњицу лака скока“ или „Где си, душо, где си, рано, / где си, данче мио, / где си, сунце огрејано, / где си досад био“. У Србији и Српској постоји преко педесет школа које носе име Бранка Радичевића, а готово да не постоји српски град који нема улицу са његовим именом. Да не говоримо о библиотекама, умјетничким удружењима и домовима културе. На примјер, у Приједору данас постоји школа „Бранко Радичевић“, а једна улица се зове Стражиловска.

Они који читају дјело Бранка Радичевића, а нарочито старије генерације, чувено „Коло, коло, наоколо, виловито, плаовито...“ доживљавају као оду југословенству и химну Титовом братству и јединству. Како ви на то гледате?

- Још је Борислав Михајловић Михиз рекао: „У овој земљи нико не зна да је коло Бранково у његовој поеми 'Бачки растанак' српско, а не југословенско.“ То је лако објаснити. Међутим разне политике и режими, почев од Краљевине Југославије па до Титове Југославије фалсификовали су Бранкову оригиналну српску идеју насталу у вријеме националних препорода у Европи. Бранко Радичевић (1824-1853) је млад на сопственој кожи увидио да Срби живе под јармом два велика царства, турског и аустријског. Одмах је испјевао антологијску поему „Бачки растанак“ у којој све Србе, у борби за слободу и независност, позива у заједничко свесрпско коло именујући их по предјелима, крајевима, областима и (по)крајинама гдје вјековима живе. Данашња свесрпска идеја на Балкану у ствари има претечу у Бранку Радичевићу, а то многи не знају.

Обиљежавање великог јубилеја почело је прољетом на сам дан Бранковог рођења, 15. марта по старом или 28. по новом календару на „Пролећним Бранковима данима 2024“ у Сремским Карловцима, на Стражилову и у Новом Саду, али ће бити настављено током цијеле године. Гдје ће све бити уприличене манифестације Бранку у част?

- "Бранково коло", и мене лично, очекују гостовања у Бечу, Врању, Београду, Житишту, Великој Плани, Букурешту, Дервенти, Градишци, Сремској Митровици, Земуну и другим градовима. И у Бањалуци и у Крушевцу, на примјер, укључили су се врхунски глумци и музички умјетници. У Крушевцу наступио сам заједно са нашом поткозарском

земљакињом, оперском примадонном Љубицом Вранеш из београдског Народног позоришта. Она је пјевала Бранкове песме, а ја сам држао бесједу о њему и наизуст говорио своју поезију. Ту је изведен и дио моје монодраме „Ја, Мина Бранкова“ у интерпретацији глумице Данице Петровић. Да не заборавим казати да сам позвао младе бањалучке оперске и драмске умјетнике на септембарско 53. "Бранково коло". А прије три године чуо сам двојицу младих момака како на пјесничкој академији у приједорском позоришту надахнуто изводе Бранкову антологијску пјесму што започиње стиховима: „Никад није вито твоје тело/ рука моја млада обавила“.

У марту сте, као писац, објавили своје двије ексклузивне књиге на тему „Коло, коло наоколо – Портрети и појаве“ и антологију (цвјетник) пјесама о Бранку Радичевићу „Ао, данче, ала си ми бео“. Духовни значај ових дјела препознали су и највиши црквени великодостојници.

- Захвалан сам нашем патријарху Порфирију што је одвојио вријеме, прочитао књиге и дао благослов мени лично и пролазном за даљњи рад. Обје поменуте књиге су израз мог посвећеног животног пута и велике љубави према послу који обављам, то јест израз су моје свијести о сопственом дару и мисији. Ускоро ће се појавити и трећа књига тог обима, наставак првог тома, „Коло, коло наоколо – Стражиловски времеплов“. За антологију (цвјетник) поезије о Бранку могло би се рећи да је то књига каква се досад није појавила у Срба. Ту се налазе пјесме сто четрдесет девет пјесника који су пјевали о Бранку: Његош, Змај, Лаза Костић, Шантић, Ћоровић, Винавер, Црњански, Десанка,

Тадијановић, Миљковић, Скендер, Ћопић, Антић, Раичковић, Зубац, Бећковић, Јововић, Ненадић, Тешић и други.

Да ли је тачно да је у Приједору далеке 1924. године прослављена стогодишњица Бранковог рођења?

- Прије двадесетак година пронашао сам у београдском „Илустрованом листу“ из 1924. године податак и фотографију да је у тадашњој Краљевини Срба, Хрвата и Словенаца, у Приједору изведена представа „Бранко и вила“. Овај податак изнио сам својевремено при свом гостовању у приједорској гимназији, а потом је он ушао у Енциклопедију позоришта у Приједору. Радо ћу се одазвати своме Приједору да говорим о Бранку Радичевићу поводом његове 200. годишњице рођења, сматрам да то и приједорска публика жели. У Приједору и те како имам своју публику, јер ме је народ у Поткозарју још од мојих првих књига и награда прихватио као своје чедо. То је за мене најважније.

Као челни човјек "Бранковог кола", никад нисте заборавили приједорске пјеснике, умјетнике, глумце, сликаре и музичаре, као и ствараоце из народа, позивали сте их свих ових деценија да наступе код вас у Новом Саду, Сремским Карловцима и на Стражилову.

- Током своје каријере, свих ових деценија у "Бранковом колу", омогућавао сам, како и сами кажете, наступе приједорским пјесницима и писцима, сликарима и глумцима, народним ојкачима и музичарима. Могла би се о томе цијела једна књига написати. "Бранково коло" објавило је и неколико запажених књига приједорских пјесника, а наша престижна награда „Печат вароши сремскокарловачке“ стигла је у руке

вашој познатој пјесникињи у граду на Сани.

Култ Бранка Радичевића нарочито почиње да расте послје преноса његових земних остатака (1883) из Беча на Стражилово, тридесет година послје смрти, и не престаје до данашњих дана.

- Бранко је био практично заборављен четврт вијека послје смрти. Постојао је први покушај (1878) преноса Бранкових костију из Беча на Стражилово, али због сукоба Ј. Ј. Змаја и Лазе Костића није успио. Змај је написао дивну пјесму „Бранкова жеља“ којом позива да пренесемо Бранка из Беча на Стражилово, али се томе својом пјесмом „Права Бранкова жеља“ супротставио Лаза Костић који је сматрао да Бранка не треба преносити у неслободну земљу. Други покушај преноса је био задивљујуће успјешан, пристизали су прилози из свих крајева гдје живе Срби. На челу велике акције био је професор Карловачке гимназије и писац Павле Марковић Адамов, који ће коју годину касније, продавши имање свога оца, постати оснивач, власник и уредник листа „Бранково коло“ у Сремским Карловцима. А енглески недељник „Џон Бул“ (4. август 1883) пише: „Земни остаци најпопуларнијег српског пјесника ископани су са гробља Св. Марка у Бечу и пребачени на Стражилово. Бранко је имао највећи утицај на књижевни развој српске нације и може се назвати зачетником модерне српске књижевности. Желио је да посјети фатално Косово и напише еп, али је та жеља спријечена његовом прераном смрћу.“

Године 1988. објавили сте прво издање књиге „Ојкача“, студију и антологију народног блага у Поткозарју и Крајини. Књига је досад имала много издања. Урадили сте и бројне радио и телевизијске документарно-умјетничке емисије на терену, у Поткозарју нарочито, на ту тему, а 1991. године добили сте и прву награду на смотри радија бивше Југославије у Охриду за емисију „Од бећарца до ојкаче“.

- Захваљујући моме кућном прагу и оцу пјевачу ојкаче, народном витезу из Поткозарја, све се развило до неслућених размјера. По томе сам постао препознатљив већ у бившој Југославији. Урадио сам нешто што нико није прије мене, нешто што је онтолошки важно за крајишке Србе и српску културу у цјелини. За све то, поред осталог, прије неколико година именован сам за амбасадора Кнежевине Доња Драгоштиња и Марини. А за једно ново издање књиге ојкача „Пјевај, ори, прозоре отвори“ (Радио телевизија Србије, Београд, 2016) добио сам и награду „Сава Мркаљ“.

Ви сте одиграли кључну улогу да ојкача буде уписана (2013) у Регистар нематеријалног културног наслеђа Србије. То много значи Србима који су током протеклог рата морали напустити свој завичај.

- Све се то сабира у живот, у један индивидуални пут којим лакорило, уз Божју помоћ, стварам и радосно летим. Уз труд и надахнуће, ето наићу и резултати. Увијек кажем: „У срећи се не узноси, у несрећи не падај“, и додајем: „Богати смо онолико колико другима дарујемо“. Кад год сам у Приједору, прво прислужим цвијеће и посјетим гробове мојих родитеља, мајке Стоје и оца Драшка, мојих дјевова и баба, свих мојих предака чији потомци и данас живе у овом граду и околини. Хвала вама из „Козарског вјесника“ на пажњи и на томе што нисте прескочили моје дубоке коријене с Приједором и Козаром.

БЕСПЛАТНИ СМЈЕШТАЈ, ХРАНА И БОЉА ОПРЕМЉЕНОСТ ФАКУЛТЕТА

Текст: Рената Ш. Новаковић

Први рок за упис студената у прву годину првог циклуса студија у академску 2024/25. годину у Републици Српској је завршен.

На Рударском факултету, ове године одзив је знатно бољи у односу на прошлу годину.

"На Рударском факултету остала су 23 слободна мјеста, на студијском програму Инжењерство заштите животне средине једнаест, на Рударству пет и на Геолошком инжењерству седам слободних мјеста. Школовање наших студената се у потпуности финансира из буџета Републике Српске. Студенти имају плаћену школарину, смјештај и од ове школске године ћемо обезбиједити и оброке за студенте који дођу у Приједор", навела је Љубица Фигун, продекан за наставу на Рударском факултету.

По ријечима директора Високе медицинске школе у Приједору Илије

Стијепа, боља опремљеност факултета у посљедњих пар година, као и покренута иницијатива за трајно рјешавање смјештаја за студенте који долазе ван Приједора, требали би утицати на бољи одзив студената приликом уписа.

"Ми смо у протекле двије до три године успјели да опремимо двије нове лабораторије и један кабинет. Постоје снажне индикације да ћемо успјети да финализујемо причу у вези са смјештајем високошколских институција и студената у Приједору. Ове године пријавила су се 54 студента, што је за два више у односу на прошлу годину када је у питању први испитни рок. Нисмо незадовољни, мада бисмо жељели да је то још већи број. Позивам све будуће студенте који још нису одлучили шта да студирају, све оне који нису одабрали свој животни позив да дођу у Високу медицинску школу", рекао је Стијепа. Из ових установа надају се да ће у

септембарском уписном року преостали број слободних мјеста бити попуњен. Са Рударског факултета најавили су други уписни рок за 02.

септембар, док ће тачан датум другог уписног рока за Високу медицинску школу бити накнадно објављен.

СРЕДЊЕ ШКОЛЕ УПИСАЛО 530 УЧЕНИКА, ОСТАЛО ЈОШ 40 МЈЕСТА

Текст: Рената Ш. Новаковић

Уписни рок у Републици Српској за школску 2024/25. годину је завршен, а у приједорске средње школе уписало се 530 ученика. Посљедњих година, није риједак случај да је број уписаних средњошколаца мањи од планираног. Овај негативан тренд није заобишао ни приједорску регију. Пољопривредно-прехранбена школа и Гимназија „Свети Сава“ и ову годину биљеже мањи број уписаних средњошколаца. Предсједник Актива директора средњих школа Дражена Мршић каже да је у протекле три године одлив ученика са подручја Ламовите и Омарске већи од евентуалног прилива ученика са подручја Козарске Дубице, Костај-

нице и Санског Моста.

"Што се тиче Приједора, уписни рок је завршен 12. јула и тренутно имамо 27 слободних мјеста у Пољопривредно-прехранбеној школи, за занимања ветеринарски техничар, прехранбени техничар, агропроизвођач и пекар. У Гимназији 'Свети Сава' остало је седам мјеста на општем смјеру, док је у Центру 'Сунце' преостало шест слободних мјеста за ученике са потешкоћама у развоју. Уколико је неко од дјеце остао неуписан у средњу школу, а испуњава услове још увијек може предати документацију у неку од школа гдје је преостало мјеста", навела је Мршићева.

Настава школске 2024/25. године почиње 02. септембра.

ОМОГУЋИТИ ДЈЕЦИ АКТИВАН РАСПУСТ И СМАЊИТИ ИЗЛОЖЕНОСТ ЕКРАНИМА

Текст: Рената Ш. Новаковић

Љетни распуст одмор је од школских обавеза и период када дјеца уживају у дружењу с вршњацима и породицом. Неки од њих, међутим, радије вријеме проводе уз екране мобилних телефона и рачунаре. Управо је то оно што би већина родитеља жељела промијенити: омогућити младима одмор од школе, уз што више физичке активности на отвореном. Предуслов за то је квалитетно трошење слободног времена, а родитељи су ти који би требало да то омогуће свом дјетету.

"Љетни распуст је идеалан период да породице што више времена проведу заједно, јер под притиском свакодневних обавеза, не стижу да буду блиски како би требало. Свакако да је потребно водити рачуна и о томе

шта дјеца желе, послушати њихове потребе и прилагођавати се да буду једнаки учесници са родитељима у креирању свог слободног времена. С друге стране, не треба им дати превише простора, поготово када је ријеч о тинејџерском узрасту, јер су тада склони манипулацији. Потребно је да се уважи мишљење дјетета, али исто тако да се зна да је родитељ тај који ће на крају донијети одлуку о томе како да се проведе слободно вријеме", рекла је Маја Савановић Зорић, психолог и системски породични психотерапеут.

По ријечима стручњака, приликом избора активности, родитељи би требало нарочито да обрате пажњу на узраст и интересовање дјеце. Препорука је да се онима млађе доби омогући квалитетно кориштење слободног времена на максимално

креативан начин. Старијој дјечи потребно је дати прилику за активније бављење хобијем, учешће у спортским и едукативним камповима,

као и могућност бављења сезонским пословима, како би их родитељи на тај начин припремили за свијет одраслих.

Илустрација/Pixabay

ПРИЈЕДОРСКИ ПЕНЗИОНЕРИ НА БАЊСКОМ ЛИЈЕЧЕЊУ У "ВРУЋИЦИ" И "МЉЕЧАНИЦИ"

Текст: Тања Мандић

На десетодневни боравак, у Бању Врућицу код Теслића и Мљечаницу, отпутовало је 150 приједорских пензионера. Удружење пензионера из Приједора већ петнаест година, организује бањска лијечења у бањама Српске. Међу онима који су отпутовали у Теслић је и Бране Ковачевић којем је ово први пут да иде на лијечење у бању.

“Први пут идем у бању захваљујући Удружењу пензионера. Лијепо нам је заиста. Вјерујем да ће ми бања и дружење са пензионерима пријати”, рекао је Ковачевић.

Предсједник приједорског Удружења пензионера Слободан Брдар казао је да су у бању и овај пут отишли пензионери са мањим примањима и лошијег

здравственог стања.

“У прилици смо да пошаљемо 110 људи у првој тури за Бању Врућицу, а преко програма Владе РС 40 наших пензионера у Мљечаницу. Захваљујући помоћи Владе РС они иду бесплатно, не доплаћују ништа, а преко Удружења пензионера, град плаћа 50 одсто трошкова, док 50 одсто плаћа корисник. По расположењу пензионера видим да постоји задовољство. Захваљујемо се нашем градоначелнику и градској администрацији на разумијевању и подршци. Надам се да ће овај вид помоћи и убудуће трајати”, изјавио је Брдар.

Сљедећи организован одлазак приједорских пензионера на бањско - климатско лијечење је 23. јула, када ће у Бању Врућицу отпутовати још 110 пензионера.

ПОРАСЛА ПОТРАЖЊА ЗА КЛИМА УРЕЂАЈИМА И ВЕНТИЛАТОРИМА

Текст: Гордана Каурин

Високе дневне температуре и тропске ноћи које трају данима условиле су и огромну потражњу за клима уређајима и вентилаторима. Радник у локалној трговини Славко Поповић истиче да су недавно имали већи број вентилатора, али да су их све продали.

„Купци траже вентилаторе, покретне клима уређаје, али нема нигдје у граду тих мобилних клима. Ови стандардни клима уређаји се константно траже. Цијене су остале исте. Вентилатори су 'планули' и не знам кад су нестали, само дође колега и каже нема. Кад брже? Баш се зачудим којом невјероватном брзином се то прода“, прича Павловић.

Славко Павловић

ЗБОГ НЕПЛАЋАЊА БОРАВИШНЕ ТАКСЕ КАЗНЕ ДО 800 КМ

Текст: Рената Ш. Новаковић

Овдашња туристичка понуда из године у годину привлачи све више странаца. Њихов боравак у Републици Српској, било да је ријеч о приватној посјети или изнајмљеном смјештају, подлијеже низу законских прописа. Из Полицијске управе Приједор наводе да је обавеза домаћина да пријаве боравак страних држављана који долазе у приватну посјету дужу

од три дана. Такође, власници некретнина који врше услуге изнајмљивања смјештаја, дужни су да странце пријаве у року од 12 часова. За боравак дужи од мјесец дана, такса за пријаву боравка страног држављанина износи 10 КМ.

“Кретање и боравак странаца у Босни и Херцеговини регулисан је Законом о странцима. Страни држављани који долазе на територију БиХ, а који ће боравити дужи од три дана, имају

обавезу пријављивања свог боравка надлежној полицијској станици према мјесту боравка. Уколико бораве дужи од тридесет дана, тада су обавезни пријавити свој боравак Теренском центру за странце у Бања Луци”, рекла је Љиљана Рајлић, начелник Одјељења за правне и кадровске послове у ПУ Приједор.

За непоштовање законских одредби за пријаву боравка и боравак страна-

ца прописане су казне од 100 до 800 КМ.

“Страни држављанин који не пријави свој боравак, може платити казну у износу од 100 до 500 КМ, такође физичком лицу које не пријави боравак страног држављанина као госта, прописана је казна од 100 до 500 КМ. Док за физичко лице које пружа услуге смјештаја та казна износи од 200 до 800 КМ”, додала је Рајлићева.

Љиљана Рајлић, начелник Одјељења за правне и кадровске послове у ПУ Приједор

САБОРОВАЊЕ У ЈУТРОГОШТИ

Паљење лила

Текст: Зоран Сивиљ

У организацији Културно-умјетничког друштва "Тамбурица" и парохије Марини, у Јутрогости је, уочи Петровдана, организовано традиционално паљење лила и вече изворне пјесме Кнешпоља и Поткозарја. Као и бројна друга села, и Јутрогоста остаје без становништва, а то најбоље потврђује податак да је педесетих година прошлог вијека село имало 270 ђака, а од осамдесетих више нема ниједног. Због тога домаћини сматрају да петровданско окупљање има посебну тежину и вриједност. "Покушавали смо са неким датумима Илиндана, прва недјеља, друга недјеља августа и сада пошто смо изградиле храм посвећен слави села, Светом Петру и Павлу, успјели смо на тај начин и саборовање и ово пјевање Кнешпоља и Поткозарја организовати на овај дан. Мислим да ово значи много

Изворну пјесму чувају од заборава

и да ће значити још више у будућности. Сам овај догађај са преко педесет лила, са преко педесет дјеце која су држала те лиле, са службом у цркви сваке недјеље, мислим да смо показали да има смисла и вриједност то што смо урадили и што радимо", истиче Драган Драгојевић, председник "Тамбурице". Изворну пјесму двадесетак година од заборава бра-

ни и Ојкачка група "Приједор". Сваке године група је редован гост на петровданском окупљању у Јутрогости, а чланови се надају да ће, и поред тога што нема довољно заинтересованости код младих нараштаја, традиција бити сачувана. "Мислим да хоћемо сачувати ову нашу пјесму, али мало је младих да настављају да

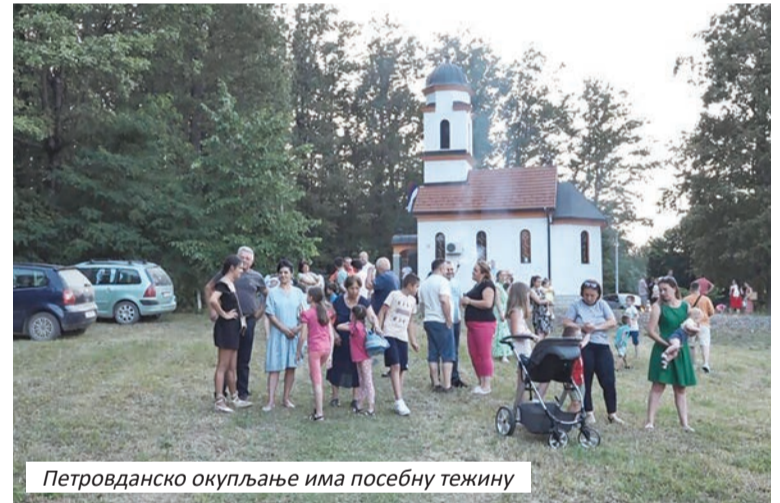
пјевају. У Приједору има момака који воле и знају да пјевају. Мислим да ће ојкача остати у нашим крајевима да наши унуци и прауници виде како се некад пјевало, како се веселило на зборовима, на скуповима, на свим веселима", каже члан групе Мирко Борисавић.

Ојкачка група "Тимар" из Јелићке такође редовно учествује на свим манифестацијама изворног пјевања које се одржавају на простору Козаре и Поткозарја. У групи истичу да покушавају подмладити састав и додају да је то у данашње вријеме веома тешко.

"Врло мало је младих, они више воле да пјевају ове модерне пјесме, крајишке пјесме. Када је у питању ова наша, како је зовемо ојкача, јако мало младих људи је пјева и бојим се да ће једнога дана и нестати. Ми се трудимо да она опстане, покушавамо да подмладимо групу, али јако то слабо иде. Ојкачу углавном пјевају људи између 50 и 70 година старости", каже члан ове групе Зоран Граховац.

У парохији Марини, гдје припада и Јутрогоста са својим храмом посвећеним Светим апостолима Петру и Павлу, задовољни су што је паљењу лила уочи Петровдана присуствовао велики број дјеце. "Драго ми је што је оволико дјеце било на вечерњој служби и на спаљивању лила, јер ми стално говоримо и помињемо како пренијети нешто нашим нараштајима ако њих нема ту. Свједоци смо да, Богу хвала, породице долазе. Иако у Јутрогости немамо много кућа као што смо некад имали, сви који су родом одавде, који су везани родбински, долазе и окупљају се уочи славе Петровдана. Даће Бог да тај вид окупљања не буду празне ријечи, традиција и манифестација, већ да буде заиста жива црква", поручује протонамјесник Борис Нарић.

Петровдан је слава села Јутрогоста и на тај дан се служи света литургија и парастос погинулим борцима у Отаџбинском рату, након чега се организује заједнички ручак, односно трпеза љубави.

Петровданско окупљање има посебну тежину

ПЕТРОВДАНСКИ ЗБОР У ГРАДИНИ

Текст: Рената Ш. Новаковић

У Градини је одржан Петровдански збор који мјештани традиционално организују првог викенда

након Петровдана. Овим поводом служена је света литургија у цркви Покрова Пресвете Богородице и парастос код спомен-обилежја. Парох Јелићки Владимир Кос овом приликом на-

гласио је важност очувања традиције Петровданског збора у Градини.

"Данас смо се молитвено окупили да прије свега благодаримо Господу Богу на свему. Наш стари народ се на овај дан окупљао и поштовао га и на нама је да наставимо ту традицију. Ово је уједно и прилика да се људи састану, поразговарају и да се подруже на овом данашњем нашем сабрању", рекао је Кос.

Парастос је служен погинулим борцима из Другог свјетског и Одбрамбено-отаџбинског рата.

"Сваке године на овај дан обилежавамо сјећање на погинуле из овог, али и из прошлог рата. То је веома значајно за све нас и то ћемо чинити и убудуће", рекао је Мирослав Ратковић, председник Мјесне борачке организације Градина.

У вечерњим сатима организован је културно-умјетнички програм.

"У вечерашњем програму учествовало је више ојкачких група, а као специјални гости представило се Етно друштво 'Српски соколови Козаре', са двије ојкачке групе и једном фолклорном. Они су чести и радо виђени гости нашег села. Све остале ојкачке групе које су наступале су из околних села и то је један лијеп обичај, да једни другима долазимо", рекао је мјештанин Младен Кулунџија.

ТРАДИЦИОНАЛНИ "ПЕТРОВДАНСКИ САБОР" У БУСНОВИМА

Текст: Рената Ш. Новаковић

У Бусновима је одржан седми по реду „Петровдански сабор“, који је окупио бројне мјештане овог и околних села. Поред домаћина, КУД-а „Душан Пантелић“, у богатом културно-умјетничком програму учествовали су гости из приједорских насеља Гомјеница, Саничани, Расаваци, потом из општина Оштра Лука и Котор Ва-

рош, те из Хрватске. "Ми смо стицајем околности релативно младо друштво и ово нам је други пут да смо на 'Петровданском сабору'. Ове године одазвали смо се са нашом фолклорном секцијом и са три пјевачке групе. Ово је прилика да заиграмо и запјевамо заједно са нашим колегама из других културно-умјетничких друштава", навео је Миљан Бановић,

предсједник Етно друштва „Српски соколови Козаре“ - Урије - Приједор. "Петровдански сабор" поред очувања српске традиције има за циљ дружење и склапање нових пријатељстава. "Први пут смо у Бусновима. Дошли смо на позив домаћина и већ наредне седмице наше друштво организује сабор, тако да ће нам домаћин узвратити посјету. Надамо се да ћемо

се дуги низ година дружити и посјећивати једни друге", рекла је Санела Поповић Драгојевић, предсједник Фолклорног ансамбла "Котор Варош". Како кажу организатори, сврха ове и сличних манифестација јесте да се окупе млади људи кроз српску традиционалну пјесму и игру. "Сабор траје већ седму годину, од када смо културно-умјетничко друштво 'Душан Пантелић'. Раније смо били секција СКУД-а "Др Младен Стојановић". У нашем крају је увијек било игре и пјесме. Наши роди-

тељи и дједови су пјевали како традиционалну ојкачу тако и друге пјесме и ми се трудимо ту традицију да наставимо. Ово је један лијеп скуп који ћемо и даље његовати првенствено због дјеце из нашег КУД-а, која су прије петнаест дана добила похвале након наступа у Бугарској. И то је нешто што нас све мотивише и кријепи душу свих нас", навео је Драган Тошић предсједник КУД-а "Душан Пантелић" из Буснова. "Петровдански сабор" дио је манифестације "Приједорско љето 2024".

ЧЕТВРТИ ПЕТРОВДАНСКИ ТУРНИР У ШАХУ

Ђуро Кљајић, добитник специјалне награде за најстаријег учесника

Текст: Рената Ш. Новаковић

У Великом Паланчишту одржан је четврти Петровдански турнир у шаху. Турнир се организује поводом крсне славе села Светих апостола Петра и Павла, а окупио је педесетак учесника. Најстарији учесник овогодишњег турнира је деведесетогодишњи Ђуро Кљајић из Козарске Дубице, који како каже, љубав према шаху његује још од дјетињства. "Шах је веома занимљива игра која развија функционално размишљање и закључке па је веома пожељно да се развија та особина код дјеце. Предавао сам математику и као просвјетни радник инсистирао сам код ученика употребу функционалног размишљања гдје је шах као игра веома

погодан", рекао је Кљајић. Петровдански шаховски турнир у Великом Паланчишту велемајстор Милан Вукић из Бањалуке не пропушта. Како наводи, велико му је задовољство учествовати на једном специфичном шаховском турниру у природи као што је овај. "Ово је један веома уједначен и јак турнир. Мишљења сам да су највећи побједници организатори који у овој сложеној економској ситуацији држе једну традицију и ја им честитам на томе", нагласио је Вукић. Генерални покровитељ четвртог Петровданског шаховског турнира, чији наградни фонд износи око 1.400 КМ и ове године је градоначелник Приједора Слободан Јавор. Организатор турнира и мјештанин Великог Паланчишта Ранко Бановић сматра да је овај турнир већ прешао у традиционално спортско такмичење и да је веома значајан за мјештане као догађај.

"Ове године имамо и велики број награда. Поред седам редовних награда, имамо и осам специјалних награда, међу којима су и награде за најстаријег учесника и за жене. Као и сваке године, тако и ове Градска управа се потрудила максимално како би подржала организацију нашег турнира", навео је Бановић. Повукавши први потез турнир је отворио начелник Одјељења за борачко-инвалидску заштиту града Приједора Ранко Колар. "Петровдански турнир у шаху је већ традиционални шаховски турнир који је Градска управа подржала и ове године и то ћемо чинити и у наредним годинама", рекао је Колар. Турнир се рејтингује код ФИДЕ, Свјетске шаховске организације за освајање рапид рејтинг поена. Побједник турнира је ФИДЕ мајстор Владо Наранчић, са тренутних 2.250 бодова.

ОДРЖАН ДВОДНЕВНИ ФЕСТИВАЛ "ВИТЕШКЕ ИГРЕ"

Текст: Рената Ш. Новаковић

У организацији Удружења грађана "Русар" одржан је по други пут Фестивал "Витешке игре" у Приједору.

Овај фестивал поред дружења има за циљ приказати широј публици обичаје, реплике предмета и оружја из средњовјековног периода. Фестивал је окупио стотињак учесника из Босне и Херцеговине, Србије, Словеније и Хрватске.

Ирена Млинар из Копривнице, чланица Удруге "Копривнички мушкетери и хармије" рекла је да са великом радошћу по други пут учествује на овом фестивалу.

"У односу на прошлу годину доста тога се побољшало, дошло је пуно више скупина и направљен је замак. Пуно је боље у односу на прошлу годину", рекла је Млинарева. Приједорчани су током ви-

кенда имали прилику да доживе атмосферу средњег вијека и да се забаве кроз разне активности као што су витешки турнири, средњовје-

развиј психомоторичких способности кроз спретност и стрпљење. Наше игре су за њих истински изазов, знајући колико дјеца данас немају

погледати како су изгледали одређени предмети из тог периода", рекао је Младен Чикић, председник Удружења грађана „Русар“.

Част да отвори Фестивал припала је Александру Миљешићу, начелнику Одјељења за културу, међународну сарадњу, спорт и невладине организације.

"Изузетна је част и задовољ-

изразим велику захвалност Удружењу грађана 'Русар' који су се у потеклих педесетак дана потрудили да цијели овај мобилијар доведу у наш град. Ово је свакако један међународни фестивал који треба да заузме своје мјесто у нашем граду, који је један од бољих овог типа по ријечима свих учесника", рекао је Миљешић.

Око стотину учесника на "Витешким играма"

ковни сајмови, концерти и изложбе.

По ријечима организатора у програм су уврштени сдржаји првенствено за оне најмлађе, мада су и одрасли имали шта да виде.

"Овогодишњи програм је разноврстан с тим да смо фокусирани на најмлађе узрасте. Наше игре које радимо, тренирамо и правимо служе за

стрпљења. У оквиру програма имамо и занимљив дио са јастре-со-

ру про-мо и бовима који долазе из Бања Луке. Што се тиче старијих које занима историја свакако да могу

Са отварања

ство бити овдје и видјети Фестивал "Витешке игре" дио средњовијековну културу је програма овогодишњег и традицију. Желио бих да "Приједорског љета".

Промовисан документарни филм Недељка Лајшића “Кадар за вјечност”

СЈЕЋАЊЕ НА ГЛУМЦА, ЈЕДНО ВРИЈЕМЕ, ФАБРИКУ И ЉУДЕ

“Зоранова клупа” мјесто снимања последње филмске сцене

“Рекао ми је да од мене неће бити ништа, ако не узмем гумицу и не обришем то што сам љепушкаст и што имам дивну косу. Треба да почнеш собом као личношћу. Онда ће од тебе нешто бити. Дуго то нисам схватао и требале су ми године да то схватим. Глумца није слика у новинама, није интервју, глума је мисао, глума је једна радња која се ради цијели живот. Ја цијели живот радим и због тога ваљда и трајем. Да је Зоран данас жив дуго би сједили заједно, дуго би ћутали, пили неко пиће и сјећали се шта је све прешло преко нас”, казао је Менсур.

Аутор документарног филма Недељко Лајшић каже, да је ово његов покушај да сачува сјећање на једно вријеме, фабрику, људе и гостовање великих глумачких имена. “Серија је оставила неизбрисив траг у овом граду, не само тим генерацијама него и данашњим. Морам рећи да су многи након 40 година препознали значај те серије. Урадили смо документарни

Текст: Тања Мандић

У Новом Граду је у оквиру манифестације “Петровдански дани” промовисан нови документарни филм Недељка Лајшића “Кадар на вјечност”, као сјећање на серију “Приче из фабрике” снимљену 1984. године у овој локалној заједници. Мало је познато да је велики глумац Зоран Радмиловић, своју последњу улогу одиграо баш у Новом Граду. Серију “Приче из фабрике” од пет епизода режирао је

Босанског Новог која је запошљавала око 4.000 радника. У главним улогама поред Радмиловића, играли су Бранислав Лечић, Мира Ступица, Мустафа Надаревић, Нада Ђуревска, Ирфан Менсур. Представљању филма Недељка Лајшића у Новом Граду присуствовали су глумци Бранислав Лечић и Ирфан Менсур, који су навели да су пријатно изненађени позивом и гестом да се на овакав начин ода почаст барду српског глумишта и једном времену. Прије промоције

умро. Као да је на неки начин одиграо своју смрт. То је била његова последња улога. У овој серији смо били директни партнери са пуно исповједања, паметовања и провокације и с моје и његове стране. Уживао сам у раду са њим. Тада се снимало напољу, аутентично. Снимање је имало смисла јер смо се ми онда лијепо дружили. Најважније је што смо озбиљно радили те улоге. Нисмо фоллирали, нисмо трчали, били смо спојени са ликовима које смо играли. Зато се између осталог и ова серија памти. Мислио сам да је 40 година вријеме кад све можеш да заборавиш, али је неvjероватно кад дођеш на право мјесто гдје се то дешавало, све је ту у срцу. Драго ми је што ‘Зоранова клупа’ постоји”, изјавио је Лечић.

Менсур је рекао да га је прије два мјесеца позвао аутор филма и рекао му за намјеру да ради документарни филм о серији “Приче из фабрике”. “Оно што ја најљепше везано за ову серију су људи које сам тада упознао. То је сијасет дивних младих људи. Ја сам 1975. године завршио академију, тридесетак година сам тада имао. Био сам млад глумац. Ништа нисам знао. Упознао сам доста глумаца из БиХ, Сарајева и жао ми је што данас нема никог од њих овдје, да размијенимо сјећања на серију, али и сјећања на наше животе. Ово што је направљено са клупом Зорана Радмиловића је нешто што се ријетко догађа. Ја не знам да се неко на овим просторима сјетио да овако ода почаст једном глумцу. Нека је на част онима који су се тога сјетили

Ирфан Менсур

и оним који су ово подржали. Све ово у мени изазива неvjероватно узбуђење. Одједном један велики глумац и један велики човјек, добија своје мјесто далеко од његове куће и добија простор гдје се људи могу сјетити њега, његовог дјела и његовог бурног живота”, рекао је Менсур. Менсур је додао да му је страх прва асоцијација на Радмиловића, јер му је још као младом глумцу на академији рекао да од њега неће бити ништа.

филм, а ту је ‘Зоранова клупа’. Филм је сниман на неколико локација у Београду, Сарајеву, Бања Луци и Новом Граду. Било ми је фасцинантно да се људи сјећају свих тих детаља, поготово Новљани”, рекао је Лајшић. Врпцу на „Зорановој клупи“ на излетишту “Кула” пресјекли су начелник општине Нови Град Мирослав Дрљача и глумци Бранислав Лечић и Ирфан Менсур.

Недељко Лајшић, аутор филма

Војислав Војо Миласевић. Била је веома популарна у бившој Југославији, а позната и по уводној пјесми “Осам стотина жена”, за коју је текст написао Душко Трифуновић, док је пјесму отпјевала Јасна Госпић. Серија је снимљена у продукцији Радио-телевизије Сарајево, а прво приказивање било је 1986. године. “Све ријеке теку од извора према ушћу, само Сана тече према вама” - гласио је рекламни слоган творнице текста “Сана” из тадашњег

филма, на излетишту “Кула” откривена је „Зоранова клупа“, на мјесту гдје је велики позоришни и филмски глумац Зоран Радмиловић снимео последњу филмску сцену за вријеме снимања серије “Приче из фабрике”. “Живо је сјећање на кадар који сам имао са Радмиловићем, гдје он игра доктора, а ја директора фабрике. Не само да навиру сјећања, него и тешке и болне емоције, јер њега више нема. Он је неколико мјесеци послје

Бранислав Лечић

ША ФЕСТ ДОНОСИ УМЈЕТНОСТ И ЗАБАВУ ОД 24. ДО 27. ЈУЛА

Текст: ША фест тим

Јединствени ША Фест поново је ту. Фестивал, који преплиће тугу и радост, традицију и иновацију и који није само музички догађај, већ емотивно путовање које обнавља

еве. У „Електро парк“ зони фестивала у Старом граду до раних јутарњих часова држаће вас будним Ian Pooley, Александер Ковалски, Марта, Дејан Милићевић, Дејан Милосављевић, Младен Томић, Синиша Тамамовић, Level7el

и многи други.

ША Фест почиње у сриједу, 24. јула, када ће у “Антистрес зони” бити одржан концерт Рамба Амадеуса и stand-up наступ Неше Бриџиса. У четвртак на истом мјесту свираће Буч Кесиди, а за

afterparty задужен је ДЈ Дејан Милићевић. У “Антистрес зони” током дана на програму су еколошке и умјетничке радионице.

У сриједу и четвртак на Малом градском тргу биће одржан програм “ŠA kids” уз наступ “Хаос аниматора” и дјечији музички програм. У оквиру “Арт кутка”, испред Галерије “Сретен Стојановић”, биће постављена изложба плаката о теми насиља на интернету студената академија ликовне умјетности у Бањалуци и Новом Саду. Такође, у “Арт кутку” биће одржане ликовне радионице. Истовремено, у самој Галерији биће постављена изложба “Yugo Logo” о теми графичког дизајна у бившој Југославији.

„ША Фест претвара град у позорницу на отвореном, гдје се музика, театар и ликовна умјетност испреплићу, чинећи улице живим платном на којем се исцртава нова

слика културе. Овај фестивал није само одавање почаст, то је искра која запали креативност и заједништво. Осим предводника ‘Лајв стејџа’, попут Partibrejkers, Sunshin и Atheist Rap, као што смо претходне двије године изненадили публику доласком Konstrakte и Senidah, на главном фестивалском стејџу овог пута ексклузивно ће наступити још једна велика регионална звијезда – Dubioza kolektiv“, поручују из ША Фест тима.

ША Фест и ове године подржава Град Приједор, дугогодишњи пријатељ и покровитељ фестивала.

ША Фест је меморијални фестивал посвећен приједорском ликовном умјетнику и музичару Далибору Поповићу Микши. Одржава се у Приједору, а приход од фестивала усмјерава се у истоимену фондацију која подржава талентоване умјетнике и њихов ауторски рад.

заједницу, биће одржан од 24. до 27. јула. Фестивалска дешавања, и ове године, одиграће се на више локација у Приједору.

На ША Фесту и овај пут – фантастична музика за све генерације. У петак и суботу, 26. и 27. јула, у Летној башти у “ŠA Live” програму наступају велике регионалне звијезде. Петак је резервисан за Partibrejkers, Sunshine, Artan Lili, BIGru i Raja Kratak и Eho Radar. У суботу наступају Dubioza kolektiv, Edo Maajka, Atheist Rap, Grin Bulz и Motherfunky .

Ни љубитељи електронске музике неће остати ускраћени за свјетски познате ДЈ-

„СВИ СМО ТУ У МИКШИНУ ЧАСТ“

Приједорчанин Бојан Слачала, са својом групом Artan Lili наступиће на овогодишњем ША фесту, у петак, 26. јула, у част музичара и сликара Далибора Поповића Микше, Бојановог сарадника и пријатеља из младих дана.

Подсјетимо, Artan Lili је имао наступ на првом ША фесту. Десет година су присутни на музичкој сцени и препознатљиви су по добром звуку, енергији и успјешним хитовима. С правом носе епитет једне од најквалитетнијих и најпризнатијих група у Србији и у региону.

“ША фест није основан са намјером да постане дио традиције Приједора и региона, већ да се сачува сјећање на Микшу и његов ликовни и музички рад. У међувремену, фестивал је од тог почетног ентузијастичног облика промијенио неколико форми, али оно што је најбитније јесте да је опстао. Никад не треба заборавити зашто смо сви ту, у Микшину част! Свашта смо прошли заједно. Ја сам му, на примјер, организовао

први концерт 1994. године у Електротехничкој школи у Приједору. Небројено пута смо дијелили бину заједно и дружили се у Приједору и Београду. Био је добар и неискварен. Примјер. Таквог ћу га памтити”, изјавио је у интервјуу за “Независне новине” Бојан Слачала.

Artan Lili, Фото: Браца Надеждић

ПРОМОВИСАН РОМАН „ЧЕМУ СЛУЖЕ ИЗАЗОВИ“ ПЕРЕ РАДУЛОВИЋА

Са промоције Радуловићевог четвртог романа

Текст: Зоран Совиљ

Народна библиотека “Ђирило и Методије” организовала је промоцију романа “Чему служе изазови” завичајног писца Пера Радуловића из Приједора. Ово је његов четврти роман, а у њему се описује живот обичног човјека кроз драмске заплете судбине и среће. Аутор се нада да ће прича бити занимљива читаоцима и појашњава одакле му инспирација.

“Моја нека идеја водиља је да се покушам разликовати сваки пут од онога претходног и сада сам отишао у неку другу страну, други су ликови, поднебље је исто, радња је смјештена у некој малој средини, у неком малом граду. Ко је из Приједора, препознаће да је у Приједору, ко није, њему није ни важно. Инспирацију сам добио тако што сам чуо од мог сина причу о тамо неком момку и она ми је била занимљива, па и потресна и обрадио сам то на неки начин да буде занимљива и читаоцима. Жанровски, увијек сам писао до сада романи, па ето и овај пут роман, проза, нека реалистична прича неког малог човјека. Радња која може да се деси сваком од нас у сваком тренутку, што би се рекло ни из чега да испадне неки проблем и да се запетља живот и промијени наглавачке”, каже Радуловић. Рецензент Тамара Драгић истиче да се роман “Чему служе изазови” разликује од прва три романа и додаје да је Радуловић кроз писање сазрео као књижевник.

“Разлике су у томе што су прва два била лака литература за разбирливу,

трећи је био тежак, али овај четврти је баш некако емотиван. Ја сам пустила чак и сузе. Жанровски бих га сврстала у драму, штавише у породичну драму, јер се преплићу животи двије породице и њихове смијешне, комичне, а и трагичне судбине”, рекла је Драгићева.

Народна библиотека “Ђирило и Методије” већ неколико година организује промоције завичајних писаца, а директор ове установе Гордана Вила изразила је задовољство што се у љетном периоду промоције могу организовати на отвореном простору.

“Велика нам је част што Перо Радуловић из Приједора промовише свој четврти роман и надам се да ће ово бити његова одскочна даска, пошто дефинитивно то заслужује као аутор. Он професионално није из свијета књижевника. Бави се другим послом, али је неоспорно талентован за писање, што потврђује овај роман. Потврђује то и програмски савјет Библиотеке који му је дао прилику да промовише свој роман и ја се надам да је ово само почетак промоције и да ће овај роман да наиђе на отворена врата у другим крајевима Републике Српске, а и шире”, истакла је Вила.

Приједорска библиотека ускоро ће организовати промоцију књиге “Монодрама” завичајног писца Срећка Марчете из Новог Града, који је такође прошао на конкурс ове установе за промоцију публикованих дјела завичајних писаца. “Читаоницу-причаоницу на отвореном” за малишане Дјечијег вртића “Радост” Библиотека ће организовати и у августу, најављено је из ове установе.

ДАРАГАН СТУПАР ИЗЛОЖБОМ ОБИЉЕЖИО 50 ГОДИНА УМЈЕТНИЧКОГ РАДА

Текст: Рената Ш. Новаковић

Самоуки сликар Драган Ступар је у свом дворишту одржао продајну изложбу под називом “Сликарство као инспирација”. Овом изложбом радова инспирисаних сеоским мотивима, осамдесетогодишњи сликар обиљежио је 50 година умјетничког рада. По ријечима аутора, мотива и инспирације му не мањка, док год је сјећања на родни Милановац код Санског Моста. “Живот који се водио некада и који ја памтим као дијете, кроз свој рад, преносим на подлогу која

захваљујући галерији ‘Наивне умјетности’ у Санском Мосту пема наиви и достигао високе границе. Вјерујем да је данас један од најбољих сликара наиваца у Босни и Херцеговини”, рекао је Радивојац. Организатор изложбе је Удружење ликовних умјетника Приједор чији је члан Драган Ступар. Како кажу, задовољство им је да у сарадњи са Галеријом “Сретен Стојановић” могу пружити помоћ и подршку умјетнику какав је Ступар. “Удружење покушава да помаже свим умјетницима и члановима који покушавају да раде и да ства-

Драган Ступар са Михајлом Орловићем

рају, како би били дио приједорске ликовне сцене. Нама је заиста драго што можемо заједно са Галеријом ‘Сретен Стојановић’ да помогнемо новчано кроз штампање каталога, како бисмо обиљежили стваралаштво нашег драгог умјетника Ступара”, рекла је Милица Тошић, предсједник УЛУП-а.

Драган Ступар је своје радове излагао широм свијета. Учесник је већине колонија наивног сликарства на простору бивше Југославије. Грађани могу погледати и купити његове радове на кућној адреси Истарска бр. 9, на Уријама.

рају, како би били дио приједорске ликовне сцене. Нама је заиста драго што можемо заједно са Галеријом ‘Сретен Стојановић’ да помогнемо новчано кроз штампање каталога, како бисмо обиљежили стваралаштво нашег драгог умјетника Ступара”, рекла је Милица Тошић, предсједник УЛУП-а.

Драган Ступар је своје радове излагао широм свијета. Учесник је већине колонија наивног сликарства на простору бивше Југославије. Грађани могу погледати и купити његове радове на кућној адреси Истарска бр. 9, на Уријама.

Радови Драгана Ступара

ЗАСЈЕДАО ЖИРИ 52. КЊИЖЕВНИХ СУСРЕТА НА КОЗАРИ

Текст: prijedorgrad.org

У Приједору је одржан састанак жирија за додјелу Књижевне награде “Скендер Куленовић-Књижевни вијенац Козаре” за 2024. годину. Жири је радио у саставу: Вуле Журинић, књижевник из Панчева, доктор Владан Бартула, декан Филозофског факултета у Палама и

пјесник Здравко Миовчић из Бањалуке.

Жири ће избор лауреата објавити 6. септембра на конференцији за медије, а Књижевна награда “Скендер Куленовић-Књижевни вијенац Козаре” биће уручена 19. септембра на централној књижевној вечери 52. Књижевних сусрета на Козари.

Прошлогодишњи “Поетски час” на Мраковици

ПРОМЈЕНА ПОРОДИЧНОГ ЛЈЕКАРА, ПЕДИЈАТРА И ГИНЕКОЛОГА ОД 1. СЕПТЕМБРА ДО 31. ОКТОБРА

Осигураници који желе, из било ког разлога, да промијене породичног доктора, педијатра или гинеколога од ове године могу то да учине од 1. септембра, па до 31. октобра. Ова новина предвиђена је новим Правилником о поступку остваривања права на здравствену заштиту у Републици Српској који је почео да се примјењује.

За разлику од ранијих година када је за промјену поменутих доктора био предвиђен период у трајању од три мјесеца (октобар-децембар) од ове године скраћен је период када се могу промијенити љекари, а све у циљу ефикаснијег уговорања здравствене заштите са здравственим установама. Наиме, захваљујући овим измјенама, Фонд ће већ

почетком новембра имати егзактне податке о броју осигураних лица у тимовима породичне медицине, педијатрије и гинекологије што ће убрзати потписивање уговора са здравственим установама за наредну годину, будући да финансијски дио уговора зависи од броја регистрованих осигураних лица на примарном нивоу.

Напомињемо да је и у овом скраћеном периоду, промјена поменутих доктора омогућена на једноставан начин - без навођења разлога. Потребно је попунити одговарајуће обрасце код новоизабраног доктора и овјерити их у Фонду, а код новоизабраног доктора осигураници могу да одлазе на прегледе од почетка наредне године.

Такође, и даље остаје могућност да грађани могу, и мимо за то предвиђеног периода, да промијене поменутих љекара, али тада је процедура мало компликованија и мора се имати оправдани разлог у складу са поменутих правилником.

Исто тако, Фонд ће јавни позив за кандидате за докторе медицине у тиму породичне медицине убудуће објављивати у јулу или августу, за разлику од ранијих година када се овај позив објављивао у септембру.

Поред ове новине, нови правилник прописује и рокове важења упутница за болничко лијечење која је издата од стране службе хитне помоћи или доктора медицине из

специјалистичко-консултативне здравствене заштите која важи 24 часа од дана креирања. Исто тако, правилник је дефинисао да упутница за медицинску рехабилитацију која је издата од стране породичног доктора или педијатра важи 30 дана од креирања упутнице.

Дакле, и даље остаје, како је било предвиђено раније правилником, да упутница која је прописана од стране породичног доктора или педијатра за болничко лијечење важи 30 дана, да упутница за специјалистичко - консултативну здравствену заштиту важи 180 дана, упутница за дијализни третман у болничкој здравственој установи важи 12 мјесеци, а услуге хемиотерапије у болничкој здравственој установи осигурано лице остварује на основу једне упутнице изабраног доктора медицине у тиму породичне медицине, без обзира на број и динамику циклуса хемиотерапије.

Фонд здравственог осигурања РС

МИЛИОНСКИ ТРОШКОВИ ЗА ЛИЈЕЧЕЊЕ ПОВРИЈЕЂЕНИХ У САОБРАЋАЈНИМ НЕЗГОДАМА

Текст: СРНА

Трошак Фонда здравственог осигурања у првих пет мјесеци ове године за лијечење осигураних лица која су повријеђена у саобраћајним незгодама износио је око 2,1 милион КМ, речено је у Фонду. "У просјеку годишње се у Републици Српској догоди више од 9.000 саобраћајних незгода, па су и трошкови Фонда за лијечење повријеђених милионски", наводе из Фонда, те истичу да је за лијечење повријеђених лани потрошено око

шест милиона КМ.

Збрињавање повријеђених Фонд финансира из редовних прихода, а трошак се не односи само на лијечење које је настало као последица саобраћајне незгоде, него и на лијекове, медицинска средства или медицинску рехабилитацију која је често потребна у овим ситуацијама ради бољег опоравка повријеђеног.

Из Фонда подсјећају да су одавно покренули иницијативу да се пет одсто из премије од аутомобилске одговорности директно издваја

за здравствени систем, што би у просјеку износило 10 КМ.

"Разлог за ту иницијативу управо је то што Фонд у случају повреда у саобраћајним незгодама лијечење повријеђених у потпуности финансира из редовних прихода, односно од доприноса за здравствено осигурање који су основни приход Фонда", поручују из Фонда.

Из Фонда напомињу да није ријеч о додатном намету за грађане, већ да је намјера Фонда да осигуравајуће куће од већ утврђене премије од аутоодговорности, која се

и сада издваја приликом регистрације возила, износ од пет одсто директно уплаћује за здравствену заштиту повријеђених.

"Друштва за осигурање и сада имају обавезу да на рачун Фонда здравственог осигурања Српске уплаћују новац за ове намјене, али тек након што се утврде сви настали трошкови. Најчешће то се догоди када се заврше судски спорови који дуго трају, па много случајева застарјева и никада се и не наплаћују", кажу у Фонду.

Проблем је, појашњавају у Фонду, што сада Фонд мора да обезбједи записник полиције, да здравствене установе евидентирају и доставе трошкове лијечења да би Фонд могао да покрене поступак наплате.

"Уколико осигуравајуће куће не признају трошкове, онда се покрећу судски поступци који, нажалост, трају годинама. Резултат тога је да Фонд на годишњем нивоу наплати само око 12 одсто у односу на стварни трошак Фонда који ова лијечења сада финансира из доприноса", појашњавају у Фонду. Из Фонда подсјећају да је и у земљама окружења, попут Србије и Хрватске, регулисано да се дио из премије осигурања од аутоодговорности директно уплаћује на рачун фондова здравственог осигурања и додају да у Србији та премија износи пет одсто.

Дана 21.07.2024. навршава се година пуна бола и туге за мојом драгом супругом Зором

**ЗОРКА ШПАДИЋ
(2023-2024)**

Драга и једина моја Зоро, нисам те могао сачувати од смрти, али ћу те чувати од заборава јер смрт је јача од живота, али не и од љубави према теби.

Почивај у миру Божијем и нека те анђели чувају.
Волим те највише на свијету.

Твој неутјешни супруг Душан.

02/24

Дана 21.07.2024. навршава се тужна година од смрти драге мајке, свекрве и баке

**ЗОРКЕ ШПАДИЋ
(2023-2024)**

Драга мајко тужна година прође, бол и туга за тобом вјечно траје.

Твој син Жељко, снаха Невија, унучад Лука, Никола, Елена и Лаура.

02/24

Једногодишњи помен

**ЗОРА ШПАДИЋ
(2023-2024)**

Обавјештавамо родбину и пријатеље да ћемо помен обавити у недјељу 21.07.2024. на гробљу у Марићкој у 10.30 часова. Ожалошћени супруг Милан, син Жељко са породицом.

02/24

Дана 21.07.2024. навршава се тужна година мојој драгој сестри

**ЗОРКИ ШПАДИЋ
(2023-2024)**

Вријеме пролази, бол и туга остају вјечно. Воли те твоја сестра Милица.

02/24

Дана 21.7.2024. навршава се година дана од смрти наше вољене сестре, заове и тетке

**ЗОРЕ ШПАДИЋ
(рођ. ПИЉИЋ)**

Заувијек ћемо те чувати у нашим срцима. Недостајеш пуно...

Твоји: брат Зоран и снаха Радана са дјецом.

09/24

Дана 21.07.2024. навршава се тужна година од смрти наше вољене сестре, заове и тетке

**ЗОРА ШПАДИЋ
(рођ. ПИЉИЋ)**

У тишини вјечног мира нека те прате наше мисли и молитве. Пуно нам недостајеш. Брат Миленко, снаха Стоја, Милорад, Драгица и Давид.

9195

Пет тужних година је од смрти наше драге супруге, мајке и баке

**СЛОБОДАНКЕ
ПРПОШ
(19.07.2019-
19.07.2024)**

Са тугом и болом супруг Млађан са породицом.

04/24

Дана 18.07.2024. навршиће се шест година од смрти нашег

**ДРАШКА БУРЗЕ
БОГДАНОВИЋ
(1948-2024)**

Успомену на тебе чуваћемо од заборава. Твоја породица.

9186

Дана 17.07.2024. навршило се 17 тужних година од смрти наше драге

**СТОЈЕ ВОКИЋ
(17.07.2007-
17.07.2024)**

Године пролазе, а бол и празнина остају. Нека те анђели чувају, а ми те чувамо од заборава. Твоји: син Сретко, снаха Љиљана, унук Бојан и унука Анђела.

05/24

ФОТОГРАФИЈЕ ЧИТУЉБА
ЧУВАМО 40 ДАНА

ОГЛАСИ

У вили „Стефан“, Српских великана 29 (улица поред Сане) луксузни трособан стан 82 м2 на првом спрату, намјештен:
-мијењам за једнособан у приземљу
-уз договор узимам пословни простор у приземљу са могућношћу адаптације у стамбени 30 - 40 м2
-уз договор узимам плац у граду 200 - 400 м2 са могућношћу изградње приземног стамбеног објекта

-мијењам за што мању приземну кућу у граду или близу града
-продајем (цијена по виђењу)
-издајем - плаћање мјесечно
-ПРЕДНОСТ - простори без степеница
Све информације на телефон: 065/300-824 НОН-СТОП

Продајем викендицу у Ћели са окућницом и централним гријањем, може замјена за гарсоњеру, по договору.
Све информације на телефон: 065/847-757

ПРИЈЕДОРСКИ ИНФОРМАТОР

ХИТНЕ СЛУЖБЕ	
Полиција	122
Хитна помоћ	124
Ватрогасци	123
Информације	1185
Тачно вријеме	125

САОБРАЋАЈ	
Аутобуска станица	052/240-150
АМСЈ ПД	052/212-040
Жељезничка станица	052/211-021
Аеродром Урије	052/236/429

МЕДИЈИ	
РТРС ИТЦ Приједор	052/240-200
ИПЦ Козарски Вјесник	052/234-271
Радио Приједор	052/911-822
ТВ Приједор	052/211-239
"FREE" радио	052/233-303

КОМУНАЛНА ПРЕДУЗЕЋА	
Водовод	052/236-600
Топлана	052/231-779
Електродистрибуција	052/233-031
Комуналне услуге	052/237-177

УСТАНОВЕ	
Библиотека	052/211-324
Позориште	052/211-116
Музеј	052/211-334
Галерија	052/213-305
Метеоролошка станица	052/232-285
Кино "Козара"	052/211-258
Градска читаоница	052/211-477
Суд	052/211-420

ЗДРАВСТВО	
Дом здравља	052/231-288
Болница	052/238-411

ТУРИЗАМ	
Туристичка организација Приједор	052/243-030
Хотел Приједор	052/234-220
Мотел "Le Pont"	052/234-788
Ресторан "Papa Joe"	052/214-494
Ресторан Европа	052/333-123
Ресторан Рибарска прича	052/325-510

АПОТЕКЕ	
Апотека Козара	052/231-202
Апотека 16. Мај	052/242-860
Апотека Медикус	052/234-160
Апотека Урије	052/239-130

Завршен турнир у малом фудбалу "Горња Ламовита 2024"

ПОБЈЕДНИКУ КАФЕ БАР "АВОВЕ" НАГРАДА ОД 5.000 КМ

Након више од 10 дана добрих утакмица, фантастичних потеза и одличне подршке публике, завршен је традиционални турнир у малом фудбалу "Горња Ламовита 2024" који је ове године окупио 36 екипа у двије категорије. Побједник и нови шампион турнира у катего-

рији сениора је екипа кафе бара "Above" из Бања Луке. Они су након веома тешке борбе и неријешеног резултата 3:3, бољим извођењем пенала савладали екипу "Бабић ригипс" из Омарске. У категорији села, побједник турнира је екипа из Доње Ламовите, која је била боља од екипе

Средње Ламовите. Награде побједницима турнира уручио је градоначелник Приједора Слободан Јавор. Екипи "Above" уручен је чек од 5.000 КМ, док је побједнику у категорији села, екипи из Доње Ламовите, припало 2.000 КМ. Град Приједор је подржао турнир који се у овом мјесту одржава од далеке 1973. године и дио је "Приједорског љета".

"Честитам свим учесницима, побједничким екипама и организационом одбору, на чијем је челу Миленко Вујковић, на сјајном фудбалу и одличној организацији турнира", написао је на свом фејсбук профилу градоначелник Приједора Слободан Јавор. Овогодишњи турнир пратио је рекордан број посјетилаца, а за крај ове спортске манифестације уприличен је наступ КУД "Омарска" и ватромет.

ТУРНИР У МАЛОМ ФУДБАЛУ „ТРИ НА ТРИ“

Текст: Зоран Совиљ

У Приједору се по први пут одржава турнир у малом фудбалу "Три на три". Игра се одвија на малом терену у два полувремена од по седам минута. Један од организатора турнира, предсједник ФК "Козара" Никола Радић истиче да је овакав начин играња фудбала популаран у окружењу и додаје да је због малог броја играча лакше окупити екипе и организовати игру. "Ово је варијанта фудбала коју смо играли када смо били клинци, у парковима, испред школе и на другим мјестима. Има ту и посебних правила, гдје су, рецимо, три корнера пенал. Циљ турнира је превасходно промоција фудбала, спорта и нашег града Приједора. Овај турнир броји 36 екипа. Имамо доста екипа из других градова, из Брчког, Градишке, Бањалуке и других локалних заједница. Поносни смо на то. Имамо доста екипа из нашег града", каже Радић.

Љубитељи фудбала у граду на Сани кажу да је организација оваквог турнира добра идеја која ће садржајно обогатити „Приједорско љето“. "Ово је заиста сјајна идеја, сјајна организација и напосок у нашем граду након дуго времена да се организује један љетни турнир", рекао је учесник турнира Стефан Лукић.

Чар фудбала који се игра по систему три на три у једној реченици описао је Горан Станкић из Брчког, чија екипа већ има запажене резултате. "Већи број екипа, бржи фудбал, динамичније, атрактивније", каже Станкић. И млађи узраси такође воле мали фудбал и игру три на три. Десетогодишњи Виктор Милутиновић каже да ће уживати гледајући турнир и појашњава по чему се разликују овакав начин играња и велики фудбал. "Зато што је ту другачија лопта, бржи је и игра се боље. Онај ко зна играти овај, онда може играти и велики фудбал", рекао је Виктор.

И ову манифестацију подржала је локална заједница. Предсједник Скупштине града Игор Књегињић истиче да је кроз спортске манифестације важно окупити младе људе и показати им колико су значајан дио друштва и заједнице. "Желимо да помогнемо да млади људи осјете да имамо енергије и снаге да их окупимо и покажемо жељу за стварањем бољег амбијента за живот. Ово је једна у низу иницијатива којом ми даље подржавамо и промовишемо младе људе. Градска управа и Скупштина града апсолутно су уз младе људе и бићемо им вјетар у леђа за оснаживање њихових талената и спортова којима се баве", рекао је Књегињић. Турнир у малом фудбалу "Три на три" завршава у недјељу, 21. јула. Побједнику ће бити уручена новчана награда од три хиљаде марака, а другопласирна екипа добиће хиљаду марака.

ПРИЈЕДОРСКИМ БИЦИКЛИСТИМА ПЕТ МЕДАЉА

Бициклисти БК "Козара" медаља.

су протеклог викенда у Завидовићима возили трку "XCM KRUG OKO KLEKA" и освојили пет

"Донијети медаљу са такмичења у клуб и град звучи фантастично, али када сви такмичари који

наступе донесу по једну медаљу, онда то звучи невјероватно", написали су на свом фејсбук профилу наши бициклисти.

Андрија Вујасиновић освојио је треће мјесто у категорији кадета, док је Филип Тубин у истој категорији заузео друго мјесто. Никола Стојнић је други у категорији мастерс Б, док је јуниор Иван Добрић трећи.

У категорији сениора, Синиша Лукић освојио је друго мјесто.

Поред медаља, приједорски бициклисти прикупили су нове бодове са овог кола Премијер лиге БиХ. Већ наредног викенда они ће возити трку за нове бодове, док ће Лукић са репрезентацијом наступити у борби за наслов Балканског првака ХЦМ дисциплине.

У СУБОТУ АЕРОМОДЕЛАРСКИ АЕРОМИТИНГ "ТОР FUN 2024"

На аеродрому "Урије" у Приједору у суботу, 20. јула, ће по други пут бити организован аеромодларски аеромитинг под називом "Тор Fun", који је дио манифестације „Приједорско љето 2024“.

Ова спортско-забавна манифестација "Тор Fun" наставља традицију неформалног дружења аеромодларара "Open Fly" која је пет година била организована на спортском аеродрому "Залужани" Бања Лука у

партнерском односу аеромодларара из Бања Луке и моделарске секције АК "Приједор".

Подсјећамо, прије двије године ова манифестација је по први пут организована у Приједору. Организатори очекују већи број учесника из наше земље, као и земаља региона Словеније, Хрватске, Србије, Мађарске, Аустрије, Црне Горе и Македоније. Аеромитинг почиње у 10 часова.

Текст: KB

КОЗАРСКИ ВЈЕСНИК

У прољеће 1942. године појавио се први број "Козарског партизанског вјесника", у издању партизанског Обавјештајног бироа Другог крајишког (козарског) НОП одреда "Младен Стојановић". У љето 1975. године изашао је први број послје Другог свјетског рата.

Издаје: Информативно-пословни центар "Козарски вјесник" Приједор - Редакција и администрација: Улица 43. приједорске бригаде. Лист регистрован код Министарства информација Републике Српске, бр. 170/93 од 10.3.1993.године. Излази сваког петка - Вршилац дужности директора: Горан Вујчић - Вршилац дужности главног и одговорног уредника: Тања Мандић, Вршилац дужности замјеника главног и одговорног уредника: Бојана Мајсторовић - Редакција: Зоран Совиљ, Деборах Совиљ (лектор/редактор), Бојана Мајсторовић, Мирјана Шодић, Гордана Каурин, Рената Шикањић Новаковић - Технички уредник: Силвија Дејановић, технички прелом Радмила Радиновић Петровић. - Телефони: Директор 232-803, рачуноводство и маркетинг 232-863, Радио Приједор 911-822, Телевизија Приједор 211-239, Тел/факс 232-803, 232-863. - Цијена примјерка одштампана на "глави" Листа - Претплата: Све информације о претплати на Лист на телефоне 211-575 и 232-863 - Рукописи и фотографије се не враћају - Жиро рачун: НЛБ банка АД Филијала Приједор - ж.р. 5620070000263992 (са назнаком за "Козарски вјесник") - Штампана: "Дневне Независне новине" - За штампу: Александар Копанџа, директор